

[Carsten Raft.]

tens Indgreb i og Ødelæggelse af Erhvervslivet, der her er til Debat, og derfor er det Benzinen, der skal debatteres.

Jeg tror ikke, det er nogen Nytte til, særlig med det Dokumentmateriale vi har i Hænde, at fortsætte Diskussionen om, hvorvidt Benzin kan lagres eller ej; jeg tror, at denne Diskussion i Realiteten er afsluttet. Men jeg synes det er mærkeligt, at vi over for de gode Erhvervs mænd, der med Navns Underskrift har givet deres Ord paa, at Benzin kan lagres, og over for Regeringens egne sagkyndige i disse Spørgsmaal, ikke møder et Navn, ikke en fast Erklæring, men kun en Besked om, at de Raad, Handelsministeren har faaet, er gaaget ud paa det og det. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se andet, end at denne Diskussion er blevet ført med Saglighed, i den Forstand, at vi ganske klart har paavist, at det havde været rigtigt, om der var etableret Statslagre, og at der ikke er Tvivl om, at Grunden til den Misère, vi befinder os i i Øjeblikket, er, at disse Statslagre ikke er etableret, og at Staten med Voldsomhed har grebet ind og taget Samfundsbeholdningerne.

Derfor kan jeg ikke se nogen som helst anden Mulighed, end at denne Debat, som det har været Oppositionens Indtryk, maa slutte med Overbevisningen om, at naar vi staar i denne urimelige Situation, denne forbløffende daarlige Situation, som vi for denne ene Vares Vedkommende staar i, er det Handelsministerens Skyld. Hvis han ikke vil være alene, kan han tage Regeringen med, for man har selvfølgelig ved Beredskabslovene og ved andre Lejligheder drøftet hele Spørgsmaalet; men vi har ment det rigtigt at henvende os til Handelsministeren, fordi han særlig har med Varefordelingen at gøre.

Jeg tillader mig derfor at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Efter de af Rigsdagen vedtagne Lovforslag til Beredskabsindkøb indtil 75 Mill. Kr. har det afgjort paahvilet Regeringen at sørge for, at de tilstrækkelige Beholdninger af Benzin var til Stede her i Landet ved en Krigs Udbrud, saaledes at den Arbejdsløshed og det voldsomme Indgreb i Erhvervslivet, der har været Følgen af den foreliggende Mangel, kunde være undgaaet eller betydeligt mindsket.

Til Mildnelse af de uheldige Følger, Regeringens Forsømmelse paa dette Omraade har medført for Erhvervslivet, hen-

stiller Tinget til Ministeren for Handel, Industri og Søfart snarest at drage Omsorg for, at en Rationering kan gennemføres, hvorved der tildeles alle begrænsede Kvanta Benzin, med det Formaal at vise Hensyn til de mange, der er gjort arbejdsløse, og de mange erhvervsdrivende, der staar foran fuldstændig Ødelæggelse af deres Erhverv.

Med denne Paapegen af Regeringens Forsømmelse og med den heraf motiverede Henstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Jeg skal anbefale de ærede Medlemmer at stemme for denne Dagsorden.

Formanden: Der er nu stillet følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Efter de af Rigsdagen vedtagne Lovforslag til Beredskabsindkøb indtil 75 Mill. Kr. har det afgjort paahvilet Regeringen at sørge for, at de tilstrækkelige Beholdninger af Benzin var til Stede her i Landet ved en Krigs Udbrud, saaledes at den Arbejdsløshed og det voldsomme Indgreb i Erhvervslivet, der har været Følgen af den foreliggende Mangel, kunde være undgaaet eller betydeligt mindsket.

Til Mildnelse af de uheldige Følger, Regeringens Forsømmelse paa dette Omraade har medført for Erhvervslivet, henstiller Tinget til Ministeren for Handel, Industri og Søfart snarest at drage Omsorg for, at en Rationering kan gennemføres, hvorved der tildeles alle begrænsede Kvanta Benzin, med det Formaal at vise Hensyn til de mange, der er gjort arbejdsløse, og de mange erhvervsdrivende, der staar foran fuldstændig Ødelæggelse af deres Erhverv.

Med denne Paapegen af Regeringens Forsømmelse og med den heraf motiverede Henstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft koncentrerer nu hele sit Angreb paa dette, at Ansvarer hvilede paa Handelsministeren, fordi man ikke havde sørget for at skaffe nødvendig Kompensation for de Beholdninger, som Staten, som Hær og Flaade havde reserveret for sig, og man